

Од митана се
расти

← БЕСНЕ ГЛИСТЕ

Од читања се расте – литерарни и ликовни радови

Током часова тематске наставе *Од читања се расте*, одржаним у октобру 2022. године, ученици трећег разреда су писали саставе о читању и књигама и како се од њих расте и цртали илустрације својих омиљених књига. Представљамо најуспешније радове.

Шта је за мене књига?

Шта је за мене књига? Мислим да још нисам схватио.

Ја за сада знам да ме књиге уче и помало муче, јер ме леђа боле док их теглим до школе. Мени мама каже да су књиге веома важне. Књиге су прозори у свет, путеви у нова открића. Са њима могу да посетим разна далека места, да упознам неке славне људе, али и неке обичне, као и стварне ликовне, да осетим нове мирисе и укусе. На крилима књига летимо високо, чак до свемира и ронимо дубоко двадесет хиљада миља под морем. Књиге могу да нас одведу на путовање кроз време, у прошлост, кроз садашњост или далеку будућност. Неке нас насмеју, неке растује, а неке застраше.

Књиге су дефинитивно занимљиве, иако не причају, свашта знају. Мама је у праву.

Максим Радмили Ш₁

Шта је за мене књига?

Књига је одувек била уз мене, још одкад сам се родила. Моје полице су пуне књига и волим да их читам.

Прво сам добијала мекане и шушкаве књиге за бебе. Мама ми каже да сам тако вежбала руке, гледала облике и боје и слушала звуке. Кад сам мало порасла, почела сам да добијам сликовнице са називима појмова и тако учила шта је шта око мене. Касније су дошле на ред кратке приче тврдих корица, које ми је мама читала пред спавање. Како сам расла, књиге су постале веће са меким корицама, пуне разних прича и бајки кроз које сам замишљала да сам неко од јунака. Сада када сам порасла и учим сама да читам, књига за мене представља и забаву и обавезу. Некада ми се и не свиђа све што је обавезно за читање, али некад је то обавезно и веома забавно као што је на пример књига „Од читања се расте”.

У сваком случају одкад знам за себе, пред спавање морам да прочитам омиљену књигу у датом тренутку како бих могла мирније да заспим и сањам неке лепе ствари.

Марта Николић Ш₁

Књига ме води у свет маште

Ја сам једном пожелела да имам неку књигу. Отишла сам до библиотеке. Нашла сам књигу по имену „Златна девојчица”. По називу ми је деловало да је књига јако занимљива па сам је и узела.

Стигла сам кући и једва чекала да седнем у фотељу, узмем књигу у руке и почнем да читам. Та књига је била о девојчици која је добила магију злата и сви су је звали златна девојчица, али и због тога што је имала добро понашање. То ми је била омиљена књига! Читала сам је сатима. Замишљала сам да сам та девојчица из приче. Маштала сам само о томе! Усред књиге је девојчица нашла право злато. Ох, како бих хтела да сам та девојчица из приче. После два дана читања остало ми је да прочитам још 16 страна. То је била књига од 126 страна. Размишљала сам о томе да ускоро завршавам читање целе књиге. А тако је била забавна...

Прочитала сам је и одлучила да купим неку другу. Једва чекам да почнем са читањем нове књиге, али и са маштањем!

Ена Борјан Ш₁

Од читања се расте

Од мишања се расте

Како сам порасла од књиге

Књиге и ја дружимо се веома дуго, још од мојих првих корака. Мама ми их је читала стално, почевши од моје друге године. Сваког дана када би се вратила са посла, донела би ми неку нову књигу јер нам је књижара била поред зграде. Свака наредна била би занимљивија од оне претходне!

Док су друга деца једва чекала нову играчку, ја сам једва чекала нову књигу. Мама ми је рекла да ме играчке баш и нису занимале и забављале, брзо бих их се заситила, али зато, када би ми читала књигу, не бих трепнула. Међутим, мама никада није стизала кући на време због гужве, па сам морала да чекам дуже на наш читалачки део дана. Била сам нестрпљива и веома изнервирана због тога. Зато сам сањарила о томе да научим сама да читам. Размишљала сам, зашто бих чекала маму и нервирала се док она не дође, када бих могла цео дан да читам сама. Тада сам донела одлуку да научим да читам. Сваки дан сам се распитивала код васпитачице, сестре, баке, тетке, шта одређено слово значи, како се изговара, како се чита, како изгледа, како се пише, по чему је препознатљиво и које је место у азбуци. Била сам истрајна док нисам све савладала.

Једно јутро, пробудила сам се пре маме, узела књигу и почела да сричем. Била сам тиха јер нисам желела да је пробудим. Међутим, она је кроз сан чула мој глас и, када је отворила очи, мислила је да сања. Када је схватила да не сања, била је поносна и пресрећна. Правили смо мало породично славље због мог успеха. Од тог дана сам читала све више и више – била сам фасцинирана књигама и њиховим ликовима. Приступила сам разним чаробним световима и местима на које не бих могла да идем да нисам читала књиге. Посетила сам: густе прашуме, најбоље делове океана, чаробне шуме, свет чаролије, далеки свемир, земљу чудовишта, густе пустиње... Дружила сам се са племенитим животињама, принцезама, принчевима, краљицама, чаробним биљкама, митолошким бићима, чудовиштима и херојима. Научила сам шта је храброст, упорност, племенитост, поштење, мудрост, пријатељство и вечна борба између добра и зла.

Књиге су обогатиле мој речник, прошириле моје знање и дале још више простора да маштам и растем. Зато сам им много захвална.

Књиге су и даље саставни део моје свакодневице, али постоји једна разлика. Сада не само што их читам, већ сам почела и да их пишем. Тренутно пишем једну књигу о чаробном свету и сценарио за дечији филм који носи назив „Дневник за девојчице“.

Надам се да ће нека деца слична мени уживати у мојој књизи и да ће пропутovati кроз делић света моје маште.

Анђела Арменко III₄

Како сам порастао од књиге

Сваки пут када чујем да се мора прочитати лектира, па још и на летњем распусту, звучи ми веома досадно.

Међутим, то осећање ме понекад превари јер у лектури буде занимљивих књига. Из сваке књиге научим нешто ново, развијам своју машту и пожелим да прочитам још једну књигу. Управо смо у школи завршили књигу „Од читања се расте“. Мени се баш свидела, а мислим и мојим другарима. Много је занимљива и шаљива, а говори о врло важној ствари. Један мудри дека је наговорио лењу девојчицу да чита и пише. Он је то успео јер јој је причао занимљиве приче. Читајући ово дело, научио сам да треба бити мудар, радознао и да стално треба учити нове ствари.

Код нас у кући мама се труди да заволимо читање. Каже да су нам књиге пријатељи и да од њих растемо.

Милан Обрадовић III₄

Како сам порасла од књиге

Књига коју сам недавно прочитала и која је оставила снажан утисак на мене је „Биографија Фриде Кало“. До пре неколико месеци била сам одушевљена само Фридиним делима, а од скоро и њеном животном храброшћу.

Фрида Кало рођена је 6. јула 1907. године у Мексико Ситију. Временом је постала позната уметница, односно сликарка. Највише је цртала аутопортрете. Била је удата за Дијега Риверу. Када је имала шест година оболела је од дечје парализе, због чега јој је једна нога била краћа и тања. Са осамнаест година доживела је саобраћајну несрећу која јој је донела тешке последице.

Након несреће, окренула се сликању. Слике су јој биле пуне тежине и туге, јер је у њима осликавала болове и муке које је имала са здрављем. Лепота њених слика је у томе што реално осликава стварност, користи јарке боје и цела њена биографија је видљива кроз њена дела. Фрида и Дијега су путовали у разне земље где су биле Фридине прелепе изложбе. Фрида је била необично лепа и са поносом је носила своје густе спојене обрве, као и наглашене науснице које није желела да уклони. Волела је да украси цвећем своје густе, црне плетенице, носи дугачке хаљине и шарене огрлице.

Читањем о животу Фриде Кало сам научила да успех прати храбре и достојанствене људе. Схватила сам да је живот непредвидив, али да се увек треба максимално борити са свим неприликама које човека задесе. Такође, научила сам да се треба облачити и дотеривати у складу са својим стилем и оним што ти је Бог дао рођењем, а не по сваку цену пратити моду и трендове.

Софија Јанковић III₄

Како сам порастао од књиге

Књиге су место где се чаролија ствара. У њима су написане многе занимљиве приче и догађаји.

Волим да читам дечије књиге и илустроване енциклопедије. Из ових књига могу доста да научим. Једна од мојих омиљених књига је „Сирмијумска авантура“ коју су написале Јелена Шупут и Горана Лемајић. Ово је књига о Сирмијуму, римском, царском граду, који се налазио на месту данашње Сремске Митровице. Кроз ову авантуру нас воде девојчица Анастасија и дечак Димитрије. Са њима сам успела да отпутујем у далеку прошлост. Срела сам многе занимљиве људе из прошлости. Сазнала сам где су и како живели, шта су јели, чиме су се бавили, како су се облачили итд.

Моје путовање кроз Сирмијум је било веома занимљиво и поучно. Волела бих да и моји пријатељи прочитају ову књигу и уживају у авантури као што сам ја.

Анастасија Степановић III₄

Како сам порастао од књиге

Од раног детињства мама ми је читала. Радовао сам се свакој реченици.

Књиге сам посебно заволео када сам савладао читање. Оне су мој савезник у свету маште. Кроз њих сам схватио како се превазилазе препреке, страхови, решавају загонетке, ребуси, зашто су занимљиве и забавне. Уз њих је све лако, могуће и изводљиво. Свака прочитана књига је за мене ново искуство. То је чаробно уживање. Осећај је незаменљив. Уз неке сам се забављао, смејао и опуштао. Из неких сам извлачио корисне савете. Дружити се са добром књигом је фантастично. То је уживање уз које се може научити да истина и правда увек побеђују.

Књиге су биле мој учитељ одрастања.

Андрија Лунић III₄

Како сам порасла од књиге

Још од најранијег детињства уживала сам и успављивала се сваке вечери уз разне приче, бајке и песме које је мама читала мом брату и мени. А онда, када сам напунила пет година, брат и ја смо добили књигу која нам је заувек обележила детињство и уз коју смо најлепше одрастали.

Та књига се зове „Пет пријатеља“ из фантастичног серијала романа чији јунаци Џулијан, Дик, Ен, Џорџ и пас Тими доживљавају различите авантуре. Читајући „Пет пријатеља“ много ствари сам сазнала, доживела и научила. Јунаци романа пролазе кроз разне ситуације, понекад опасне, и из њих сам научила да увек треба помоћи свакоме ко се нађе у невољи, да треба бити храбар, да треба што више слободног времена да проводимо дружећи се са својим пријатељима и у природи. Такође, схватила сам да колико год смо сви различитог карактера, као што су и ликови у књизи, да разумевањем, слогом и љубављу сваки проблем може бити решен. Уживала сам у прелепом односу деце са животињама и љубави коју деца гаје према псу Тимију. Упознала сам и прелепе крајеве и природу у Енглеској, као и навике, обичаје и систем школовања главних јунака.

Захваљујући незаборавним доживљајима из романа „Пет пријатеља“, трудим се да, кад год имам слободног времена, будем у природи и дружим се са другарима, пењем се на дрвеће, пливам и уживам у новим авантурама.

Лена Стојановић III₅

Како сам порастао од књиге

Када сам имао пет година, читао сам са мамом роман „Пет пријатеља“. У сваком новом делу криле су се и нове поруке. Главни ликови су деца Џорџ, Дик, Џулијан, Ен и пас Тими. Уз ту књигу сам порастао и сазнавао нове речи. Научио сам да треба помоћи другима у невољи, да треба уживати и проводити што више слободног времена у природи, дружећи се са другарима, да треба бринути о животињама и волети их. Читајући ову књигу, схватио сам да храброст, љубав и слога побеђују све препреке и неприлике. Авантуре које су деца из овог романа доживљавала, отвориле су ми један прелепи поглед на природу која нас окружује и на време када није било мобилних телефона, таблета, лап-топова и друге технологија са којима данас живимо и уз коју одрастамо. Тај прелепи период који је описан у роману „Пет пријатеља“ приказао нам је како се деца играју и како одрастају истражујући природу, пењући се по дрвећу, планинама, пливајући и возећи се чамцем до острваца, проводећи се на излету, у пећини, истраживајући старе замкове, решавајући разноврзне мистерије...

Волим ову књигу јер је пуна занимљивих догађаја и сјајних авантура, великих мистерија, а посебно је обожавам због тога што сам уз књигу „Пет пријатеља“ схватио да дружење са својим пријатељима, са животињама и у природи је најлепше у одрастању сваког детета и ту истинску срећу ништа не може да замени.

Михаило Стојановић III₅

Како сам порасла од књиге

Свака књига коју сам прочитала ме је нечему научила. Мислим да сам од књиге „Шумска школа“ највише порасла.

У тој књизи другари који су, у ствари, животиње иду у школу. Учитељица је сова Мудрица. У ту школу сви су добродошли, па и оне животиње које нису из шуме. Они сваког дана имају различите авантуре. Свако поглавље је поучно и из сваког се нешто сазна. Научила сам да се не треба ругати другачијима од себе, да треба помагати другима у невољи и да тимским радом све може да се реши. Препоручујем вам ту књигу да прочитате.

Милена Тишма III₅

Како сам порасла од књиге

За мој девети рођендан другарица ми је купила књигу „Мирабел спрема нове несташлуке“ коју је написала Харијет Манкастер. После читања ове књиге осетила сам као да сам се променила. У овој књизи се ради о томе да су Мирабел и њена породица отишли на вилинску забаву, а Мирабел је обећала породици да неће користити вештичју магију и да ће бити добра. Међутим, није послушала родитеље и понела је магију, и то се није добро завршило.

Из књиге сам схватила колико је битно слушати своје родитеље.

Јана Тодоровић III₂

Књига од које сам порасла

Када сам кренула у први разред, мама ми је купила буквар. Тада нисам знала да читам и пишем. У буквар сам преписивала слова и речи. Кроз слике и текст сам научила сва слова. Понекад је било тешко неко слово или реч. Често сам имала и домаћи из буквара. Већина текстова је била занимљива, али искрено било је и оних досадних. Илустрације су биле лепе. Најзанимљивије је када смо учили слово а. Књига може да научи дете да чита и пише, због тога је буквар књига која је оставила најјачи утисак на мене.

Буквар су написале Душка Милић и Татјана Милић. Њих две су моје хероине.

Ива Милошевић III₂

Како сам одрастао од књиге

Књига која је на мене утицала и научила ме да игра у животу није једина ствар зове се „Најлепше бајке и басне“. Прве приче које сам сам читао су биле из ове књиге и оне су ме научиле стварном животу.

Басне су кратке приче и оне описују животиње и њихове добре и лоше особине. Сви догађаји и особине из тих басни могу се јавити и код људи. Бајке су дуже приче у којима се описује прошлост и борба добра и зла. У бајкама ми је било занимљиво описивање ликова, места и догађаја. Моје омиљене басне су: „Лав и миш“, „Магарац и коњ“, „Цврчак и мрав“, „Лисица и гавран“, „Корњача и зец“... Читајући ове басне научио сам да разликујем добре од лоших особина.

Ова књига ме је променила и научила како се треба понашати према другима. И даље растем уз те бајке и басне док гледам сваког дана стваран свет у коме живим.

Андрија Илић III₂

Како сам порасла од књиге

Ја сам неко ко много воли да чита. Свака књига је занимљива на свој начин и из њих сам научила многе нове ствари.

Књига од које сам ја порасла се зове „Дечја енциклопедија“. Из ње сам научила: шта је енергија, зашто се сладолед топи, колико је животиња на свету, колико је Земља велика... Уз њу сам научила да брже и изражајније читам. Постала сам богатија за нова знања. Од читања сам постала паметнија и маштовитија.

Од читања се лакше заспи и тако растемо.

Лола Вукићевић III₂

